

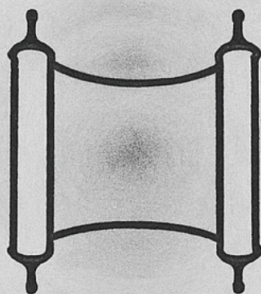
בס"ד

Tzemach Tzedek

Ohr HaTorah

Parshas Vayigash

וַיִּגַּשׁ אֵלָיו יְהוָה

*Dedicated by the Moorwitch
Family in Honor of
Sruli Litkowski Spreading the
Wellsprings of Chassidus*

To find more Maamarim and to dedicate one visit:

ChassidusNow.com

Temach Tzedek
Ohr HaTorah
Parshas Vayigash
ויגש אליו יהודה

Chelek ה
ויגש אליו יהודה

“And he approached him.” In Bereishit Rabbah, Vayeshev, chapter eighty four, page ninety four, column three: Rabbi Yehudah son of Ilai said, in three places Yehudah spoke before his brothers and they made him king over them, and this is “And Yehudah approached him.”

ויגש אליו. בבראשית רבה וישב פרק כ"ד דף צ"ד
 עמוד ג'. אמר רבי יהודה בן אילעאי, בשלשה
 מקומות דבר יהודה לפני אחיו ועשו אותו מלך
 עליהם כו', ויגש אליו יהודה

In Bamidbar Rabbah, Naso, chapter thirteen, page two hundred twenty one, column three: “A humble spirit supports honor,” this is Yehudah, who humbled himself before Yosef for the sake of Binyamin. And “And the one who brought the offering on the first day was from the tribe of Yehudah.”

במדבר רבה נשא פרק י"ג דף רכ"א עמוד ג'. וישפל
 רוח יתמך כבוד, זה יהודה שהשפיל עצמו לפני יוסף
 בשביל בנימין כו', ויהי המקריב ביום הראשון
 למטה יהודה כו'

And in Bereishit Rabbah in its place, Vayigash, chapter ninety three: “And Yehudah approached him, for behold the kings assembled.” Likewise this verse is explained in the Zohar, part one, in its place, Vayigash, page two hundred six, columns one and two. See there the commentary of the Ramaz. Also in Zohar part three, Vayikra, page five, column two, and in the Mikdash Melech there.

ובבראשית רבה במקומו ויגש פרק צ"ג. ויגש אליו
 יהודה כי הנה המלכים נועדו כו'. וכן העיר מפסוק
 זה בזהר חלק א' במקומו ויגש דף ר"ו עמוד א'
 ועמוד ב'. ועין שם בפרוש הרמ"ז, חלק ג' ויקרא דף
 ה' עמוד ב', ובמקדש מלך שם

[NOTE Summary:

The maamar and its associated midrashim revolve around the phrase “ויגש אליו יהודה”, emphasizing that Yehudah’s approach to Yosef was not merely physical or rhetorical, but existential. Bereishit Rabbah teaches that in three decisive moments Yehudah spoke before his brothers, and each time they accepted his authority, effectively crowning him king. His leadership did not emerge from force or position, but from moral courage and responsibility.

Bamidbar Rabbah deepens this theme by associating Yehudah with the verse “וישפל רוח יתמך כבוד”. Yehudah attains true honor specifically because he lowers himself, humbling his ego before Yosef for the sake of Binyamin. This self-nullification is not weakness; it is the very foundation of his elevation. Therefore the tribe of Yehudah is chosen to inaugurate the offerings of the princes, revealing that genuine leadership flows from inner humility aligned with divine purpose.

The Zohar further reframes “ויגש” as a cosmic convergence. “הנה המלכים נועדו” indicates that Yehudah’s act awakens the root of malchut itself. His approach unifies earthly kingship with its supernal source, transforming

Temach Tzedek
Ohr HaTorah
Parshas Vayigash
ויגש אליו יהודה

submission into sovereignty. Yehudah becomes king precisely because he knows how to bow, and through that bowing he reveals the deepest form of strength.

Practical Takeaway:

True leadership in life does not come from asserting control, winning arguments, or preserving one's image. It emerges when a person is willing to step forward with humility for the sake of another, especially when something precious is at stake. When ego recedes and responsibility takes its place, inner authority naturally follows. Honor that is supported by humility endures, while honor pursued for its own sake collapses.

Chassidic Story:

There is a well known account of a respected communal leader who once faced a public dispute that threatened to fracture his community. Privately, he was convinced he was correct, and many urged him to defend himself forcefully. Instead, he stood before the congregation and openly acknowledged his own limitations, expressing concern only for the unity and dignity of those involved. He absorbed personal embarrassment in silence. Over time, the tension dissolved, and the very people who had opposed him came to rely on his guidance more deeply than before. His authority was not diminished by his humility; it was sealed by it.

END NOTE]

ויגש אליו יהודה

Introduction

Rabbi Menachem Mendel Schneersohn (1789–1866), known as the Tzemach Tzedek, the third Lubavitcher Rebbe, synthesized deep halachic mastery with expansive Kabbalistic and Chassidic thought. In this maamar on “ויגש אליו יהודה,” beginning with the Midrash that Yehudah was accepted as king over his brothers, the Tzemach Tzedek unfolds a far-reaching teaching on leadership, arvut, teshuvah, tefillah, and the deepest form of divine closeness, where the Jewish soul approaches not merely divine attributes, but the Essence itself.

“And Yehudah approached him.” In Midrash Rabbah on the verse “If you have become a guarantor for your fellow” (Proverbs chapter six), this refers to Yehudah, as it is stated, “I will personally guarantee him.”

ויגש אליו יהודה. ברבות על הפסוק אם ערבת
 לרעה (משלי ו'), זה יהודה, שנאמר אנכי אערכנו.

To understand the concept of guarantorship: we also find that all Israel are guarantors for one another, and at the Giving of the Torah the children were guarantors for their parents, as it is stated, “From the mouths of infants and sucklings You established strength” (Psalms chapter eight).

להבין ענין ערבות, שמצינו גם כן ישראל ערבים זה לזה, ובמתן תורה התינוקות היו ערבים לאבות, מפי
 (עוללים וינקים יסדת עז (תהלים ח'))

Temach Tzedek
Ohr HaTorah
Parshas Vayigash
ויגש אליו יהודה

Similarly, what is stated in the Talmud at the end of the chapter “With what may an animal go out,” regarding the household of the Exilarch, is also a matter of guarantorship.

ועל דרך זה מה שאיתא בגמרא סוף פרק במה בהמה, ונהני דבי ריש גלותא וכולי, שהוא מענין ערבות

Likewise it is stated in Midrash Rabbah, Yitro, chapter twenty seven: “If you have become a guarantor for your fellow,” a person is appointed as leader, and the sages say, “If you have become a guarantor for your fellow,” these are Israel.

וכן איתא ברבות פרשת יתרו פרק כ"ז, אם ערבך לרעה נתמנה אדם בראש, ורבנו אמרי אם ערבך לרעה אלו ישראל

One should also note the concept of guarantorship from what is written in Parashat Vayeshev: “If you give a pledge until he sends you,” “your signet, your cord, and your staff.”

ויש להעיר לענין ערבות ממה שכתוב בפרשת וישב, אם תתן ערבון עד שלחך, חותמך ופתילך ומטף ((בראשית ל"ח

In Midrash Rabbah there, chapter eighty five: “Your signet,” this is kingship, as it is said, “Place me like a seal” (Song of Songs chapter eight).

וברבות שם פרק פ"ה, חותמך זו מלכות, שימני (פחותם) (שיר השירים ח')

In the Zohar, part three, Parashat Acharei Mot, page seventy two, column one: “These are the signs of the Matronita,” Netzach, Hod, and Yesod.

ובזהר חלק ג' פרשת אחרי מות דף ע"ב עמוד א', אליו אינון סימנין דמטרוניתא, נצח הוד יסוד

And in Mikdash Melech it explains that these are garments of the intellects, from which it follows that a garment is called a pledge for the intellects.

ובמקדש מלך שם, שהם לבושי המוחין, נמצא שהלבוש נקרא ערבון על המוחין

The idea may be explained accordingly: the Torah has concealed and revealed dimensions, and the revealed is a garment for the inner dimension, which will be revealed in the future.

והענין יש לומר על דרך זה, שהתורה יש בה סתום וגלוי, והגלוי הוא לבוש לפנימיות

Then it will be fulfilled, “I will send the kid of the goats,” “I will seek you and send it to you,” when death will be swallowed forever and the spirit of impurity will be removed (Isaiah chapter twenty five; Zechariah chapter thirteen).

ואז יתקיים אנכי אשלח גדי עזים, אתריד ואשדר ליה, להיות בלע המות לנצח ואז רוח הטמאה אעביר ((ישעיהו כ"ה; זכריה י"ג

This is drawn down through “today to do them,” the revealed dimension of Torah, which serves as the garment for the inner dimension, and through the garment the inner revelation will later be drawn.

וזה נמשך על ידי היום לעשותם, בחינת הגלוי שבתורה, שהוא לבוש לפנימיות, ועל ידי הלבוש יומשך אחר כך גלוי הפנימיות

Therefore it is called a pledge, because through this pledge we are assured of the revelation of the inner dimension for which we hope.

ולכן נקרא ערבון, שעל ידי ערבון זה אנו בטוחים לגלוי הפנימיות שלזה אנו מקווים

Temach Tzedek
Ohr HaTorah
Parshas Vayigash
ויגש אליו יהודה

It can be further said that just as a pledge must be of greater inherent value than what will later be given for it, so too one hour of repentance and good deeds in this world surpasses the entire life of the World to Come.

For the future revelation, to grant those who love Him three hundred ten worlds, is only half of the six hundred twenty pillars of light, which are the six hundred thirteen commandments with the seven rabbinic commandments.

Thus the performance of the commandments themselves, which encompass all six hundred twenty pillars of light, are the pledge for the revelation of the three hundred ten worlds of the future.

In Midrash Rabbah at the end of Parashat Korach it states that the staff of Aaron is the staff that was in the hand of Yehudah, as it is said, "And your staff that is in your hand."

And the quality of Aaron's staff, of which it is said "and it produced almonds," is a drawing down from the level of abundant kindness.

And in the work "Bi-Yud Chet," entry Yaakov, section one hundred eighty six, it states: it was in the hand of Yehudah, it was the staff of Moshe. See also Midrash Tehillim, section eight, on the verse "From the mouths of infants and sucklings," where the matter of guarantorship is explained at length. The same appears in Shir HaShirim Rabbah on the verse "Draw me after You."

Regarding the matter that all Israel are guarantors for one another, as explained in the Talmud, tractate Sotah chapter seven, page thirty six column two, it is clarified in the discourse "Menorat Zahav" that this corresponds to the menorah being made of one hammered piece. Through hammering, what is above becomes below and what is below becomes above, and everything becomes intermingled.

ואפשר לומר עוד, שפכו שעהרבון חייב להיות שנה יותר מן הדבר שיתן תחתיו אחר כך, כך אמרו רבותינו יפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים בעולם הזה מכל חיי העולם הבא.

שהגלוי שלעתיד לבוא להנחיל אוהבי יש שי עולמות, הוא רק מתצית מן תרני"ף עמודי אור, שהם תרני"ג מצות דאורייתא עם שבע מצות דרבנן.

וממילא מעשה המצות עצמן, שהן כללות תרני"ף עמודי אור, לכן הן הערבון על גלוי שי עולמות שלעתיד לבוא.

וברבות סוף פרשת קרח נאמר שמטה אהרן הוא המטה שהיה ביד יהודה, שנאמר ומטה אשר בידך.

ובחינת מטה אהרן שנאמר בו ויגמל שקדים, היא המושכה מבחינת רב חסד.

ובי"ח ערך יעקב סימן קפ"ו הוא היה ביד יהודה הוא היה מטה משה כו', ועין במדרש תהלים סימן ח' על פי מפי עוללים ויונקים שהאריך בענין ערבות, וכן הוא ברבות בשיר השירים על פי משכני אחריו.

והנה בענין כל ישראל ערבים זה לזה כמבואר בגמרא פירק ז' דסוטה דף ל"ו עמוד ב', נתבאר בדבור המתחיל מנורת זהב שנהו ענין המנורה מקשה אחת תעשה המנורה, שעל ידי המקשה מתערב מה שלמעלה למטה ומה שלמטה למעלה.

Temach Tzedek
Ohr HaTorah
Parshas Vayigash
ויגש אליו יהודה

Thus all Israel are guarantors for one another, meaning they are intermingled with one another, for “You are called Adam,” just as a person has a head and feet, and the head also receives vitality from the feet, so all Israel together are called one Adam, one unified stature.

Therefore they are guarantors for one another, for when there is a blemish in the foot, the entire body feels it. This is brought in Rosh Chodesh, chapter seven of Shaar HaYirah, in the name of Vayikra Rabbah, parashah four, on the verse “Israel is a scattered sheep.”

Just as a sheep that is struck on its head or on one limb causes all its limbs to feel it, so too Israel: if one sins, all feel it. Rabbi Shimon bar Yochai taught a parable of people sitting in a boat, as explained there.

This is because all Israel are truly one unified stature. The term “areivim” also means “intermingled,” as stated by the sages in tractate Shabbat chapter five on the verse “And you shall take their mixture,” meaning matters intermingled between one and another.

The Zohar teaches that “eiruv” is the central pillar through which one transfers from domain to domain, referring to the supernal and lower Shechinah. This parallels the concept of Tiferet as the unifying intermediary.

The Zohar and later works explain that this “eiruv” corresponds to the righteous one, Yesod, in whom all lights gather and intermingle, and through whom they are transmitted.

Since all souls are drawn from this level, all souls are intermingled with one another, and therefore are guarantors for one another. This is further explained in Sefer HaGilgulim, chapter four.

ונתערבה הכל עליון בתחתון ותחתון בעליון, כד כל ישראל ערבים זה בזה, כלומר מעורבים זה בזה, כי אתם קרואים אדם, כמו האדם שיש לו ראש ורגל והראש מקבל חיות גם מהרגל שצריך לו, כד כל ישראל ביחד נקראו אדם אחד קומה אחת עד כאן לשונו.

ולפיכך הם ערבים זה לזה, כי כאשר נעשה פגם ברגל עד משל כל הגוף מרגיש, וכמו שהביא בראש חדש פרק ז' משער היראה בשם ויקרא רבה פרשה ד'. על פי שזה פזורה ישראל.

מה השם הזה לוקה בראשו או באחד מאבריו וכל אבריו מרגישין, כד הו' ישראל, אחד מהם חוטא וכלו מרגישין. תני רבי שמעון בר יוחאי משל לבני אדם שיהיו יושבים בספינה כו' עין שם.

והינו מטעם הנזכר לעיל שכל ישראל הם קומה אחת אדם אחד ממש, והנה מפרש ערבים זה בזה שהוא גם מלשון מעורבים, ועל דרך שאמרו רבותינו זכרונם לברכה סוף פרק ה' דשבת על פי ואת ערבכם תקח, דברים המעורבים בינו לבניה.

ועל זה יש להעיר ממה שכתוב בתקוני זהר תחלת תקון כ"ד דף ס"ז עמוד ב', עירוב איהו עמודא דאמצעייתא וביה מטלטלין מבית לבית דאינון שכניה עלאה ותתאה.

והוא על דרך מה שנזכר ברעיא מהימנא ריש פרשת תשא, ובתקוני זהר בהקדמה ריש דף ח' שפרש דעירוב איהו צדיק, שבו מתאספים ומתערבים כל האורות.

ולפיכך מאחר שכל הנשמות נמשכות מבחינת צדיק יסוד עולם שבו מתערבים כל האורות והעשר ספירות, לכן ממילא כלן ערבים זה בזה.

Temach Tzedek
Ohr HaTorah
Parshas Vayigash
ויגש אליו יהודה

Although all Israel are guarantors because they were included in the soul of Adam, those who share a closer root are guarantors to an even greater degree, similar to limbs of the same organ.

Accordingly, one who is appointed as an elder or leader bears greater guarantorship, for when one harms another, the responsibility weighs more heavily upon him.

It may be said that this is comparable to the fact that the head feels the pain of all the limbs with greater intensity and force than the rest of the body and the other limbs feel it. This is because within the head the vitality of all the limbs is truly included, as is written in Tanya, chapter fifty one.

It must be understood what Moshe our teacher said in Parashat Korach, "Shall one man sin and You be angry with all," for according to the above, since they are necessarily guarantors for one another, what is the question. In truth, in Vayikra Rabbah chapter four and in Shir HaShirim Rabbah at the end of "El Ginat Egoz," they stated the reason as above.

However, according to the simple meaning that it was stated as a question, it can be answered that because of guarantorship one should not judge them with such severe judgment, as is implied in the Talmud at the beginning of chapter six of Shevuot, and this is not its place.

Yehudah and Binyamin have a very great connection to one another, more than to the rest of the brothers, for Yehudah is a chariot for the attribute of kingship, and Binyamin is the aspect of "the spirit that he left within her," Zeir Anpin, and is called the lower righteous one.

See the matter of Binyamin in the Zohar, Parashat Vayetze, page one hundred fifty three column two, "the lower righteous one, from him the female is drawn toward the male," "Binyamin is the lower righteous one," and see also Parashat Vayishlach page one hundred seventy five column one, and the Mikdash Melech there, and Parashat Vayechi page two hundred forty seven column two.

ובספר הגלגולים פרק ד' כתב שאף על פי שכל ישראל ערבים זה לזה משום שכלם נכללו בנשמת אדם הראשון, מכל מקום מי שהוא וחברו משורש אחד הם ערבים זה לזה ביתר שאת.

ועל דרך זה יובן מה שאמרו רבותינו זכרונם לברכה על מי שנתימנה לזמן וראש שהוא ערב יותר אם אחד מעביר ביאה על חברו.

שיש לומר שזהו על דרך משל כמו שהראש מרגיש הפאב של כל האברים ביתר שאת ויותר עז ממה שכל הגוף ושאור האברים מרגישים בו, והינו לפי שבראש כלול חיות כל האברים ממש, וכמו שכתוב בפתחא פרק נ"א.

וצריך להבין מה שאמר משה רבנו עליו השלום בפירשת קרח, האיש אחד יחטא ועל כל כו', דלפי הנ"ל שהם בקהר ערבים זה לזה מהו התמיה, ובאמת ברבות ויקרא פרק ד' ובשיר השירים רבה סוף פרשת אל גנת אגוז אמרו דהטעם כנ"ל.

אך לפי פשוטו שנאמר זה בלשון תמיה יש לתרץ דמשום ערבות אין לדונם בדין חמור כל כד פדמשמע בגמרא ריש פרק ו' דשבועות, ואין כאן מקומו.

והנה יהודה ובנימין יש להם שכיכות גדולה זה לזה ביתר שאת משאר אחיו, כי יהודה הוא מרפכה לבחינת מלכות, ובנימין הוא בחינת רוחא דשביק בגווה, זעיר אנפין, ונקרא צדיק תחתון.

ועין בענין בנימין בהר פרשת ויצא דף קנ"ג עמוד ב', צדיק לתתא מניה נגדא נוקבא מיא לגבי דכורא כו', בנימין איהו צדיק לתתא, ועין בפירשת וישלח דף קע"ה עמוד א' ובמקדש מלך שם, ובפירשת ויחי דף רמ"ז עמוד ב'.

Temach Tzedek
Ohr HaTorah
Parshas Vayigash
ויגש אליו יהודה

Regarding Yehudah, see the Ramaz at the beginning of Parashat Vayikra, and what is written in the discourse beginning “Yehudah Atah.” Therefore Yehudah became a guarantor to Yaakov his father concerning Binyamin, for they have a greater closeness to one another.

Therefore the tribes of Yehudah and Binyamin were always united, and the altar is in the portion of Binyamin and Yehudah, for Yehudah and Binyamin are both in kingship. As explained above, whoever is closer bears greater guarantorship, because they are intermingled with one another to a greater degree.

This is the meaning of “And Yehudah approached him,” as explained on the verse “And Moshe approached the thick darkness,” for prior to this it is written, “God has found the sin of your servants.” Therefore this approach is to draw down abundant compassion so that there be forgiveness of the sin.

Therefore it says “and he approached him,” in the sense of “in all our calling to Him,” as brought in Pardes, gate thirty two, in the name of the Sifrei, “to Him” and not to His attributes, meaning to the very Essence of the Infinite Light, above the light that is encloded in the ten sefirot.

This is the concept of the Shema, for which even one whose Torah is his occupation and does not interrupt for prayer does interrupt for the Shema. This approach is through one’s life in self sacrifice in the Oneness.

Thus it is said here in the Midrash regarding “and he approached,” that it is as written “one to one they approach,” in Job chapter forty one verse seven, for “Who is like Your people Israel, one nation on earth,” Abraham was one, and they approach through Oneness.

This is the level of self sacrifice in the One, to be nullified in existence and to be absorbed into the body of the King. In the simple meaning, the verse in Job refers to the Leviathan.

ובענין יהודה עין בהרמ"ז ריש פרשת ויקרא ועין מה שכתוב בדבור המתחיל יהודה אתה, ולכן הנה יהודה ערב ליצלב אביו על בנימין כי יש להם קרוב זה לזה בניתר.

ולכן שקט יהודה ובנימין היו תמיד לאחדים, וגם המזבח הוא בחלקו של בנימין ויהודה, כי יהודה ובנימין שניהם במלכות, וכמו שנתבאר לעיל שכל מי שהוא קרוב יותר הוא יותר בערבות בו, כי הם מעורבים זה לזה בניתר שאם

וזהו ויגש אליו יהודה, עין מה שנאמר על פסוק ומשה נגש אל הערפל, כי הנה לעיל מיניה כתיב האלקים מצא את עון עבדך, ועל כן הגישה זו היא להמשיך רחמים רבים להיות מחילת העון

ועל כן נאמר ויגש אליו, על דרך ככל קראנו אליו, שהביא הפרדס שער ל"ב בשם הספרי, אליו ולא למדותיו, דהינו לעצמות אור אין סוף ממש שקלמעה מאור המתלבש בעשר ספירות

וזהו ענין קריאת שמע, שכל אדם מי שתורתו אמונתו ואינו מפסיק לתפלה מפסיק לקריאת שמע, והגישה זו היא על ידי בחיניו למסור נפשו באחד

וזהו שאמרו כאן במדרש בענין ויגש, שהוא כמו שנאמר אחד באחד יגשו (איו"ב מ"א:ז'), כי מי בעמך ישראל גוי אחד בארץ, אחד הנה אברהם, והם באחד יגשו

בחינת למסור נפשו באחד להתבטל במציאות ולא שתאבא בגופא דמלכא, ופשטות הפסוק באיו"ב קאי על לויתן

Temach Tzedek
Ohr HaTorah
Parshas Vayigash
ויגש אליו יהודה

Leviathan represents attachment and unification of Abba and Imma, which is drawn down through nullification of existence. In Sefer Emek HaMelech it explains “one to one they approach” as when the feminine grows and stands face to face with Zeir Anpin.

It is known that the quality of repentance is the restoration of face to face, and this is the matter of Yom Kippur, “Before Havayah you shall be purified.”

See what is written on the verse “I sleep,” regarding “My perfect one,” that when they are equal in stature, one can draw from the level of Keter to complete all blemishes.

“You are the perfection of all,” even for what became intermingled through guarantorship. This is “and Yehudah approached him.”

Yosef is Yesod of Adam Kadmon, and is called a fresh olive tree, beautiful in fruit and form, the source of oil. This corresponds to “like the good oil upon the beard,” the thirteen attributes of mercy from which forgiveness flows.

“Beautiful in fruit and form” also draws illumination of the countenance in vitality, “And Havayah passed before him,” and “My Lord,” as in “If You preserve iniquities, Yah, Lord, who could stand.”

See what is written in the discourse “And now may the power of the Lord be magnified,” and similarly Daniel, who came from Yehudah, said “Cause Your face to shine,” for the sake of the Lord.

For Malchut has its root in Keter, and the main drawdowns to the righteous, the foundation of the world, the level of Yosef, are drawn in order to illuminate Malchut.

This is known from the matter of “the righteous is lost,” and “the blessing of the lost,” as explained.

והיגשו כי לוינתן הוא בחינת התקשרות ויחוד אבא ואמא, שנה נמשך על ידי הבטול במציאות, ובספר עמק המלך שער י"ד פרק ע' דף צ"ח עמוד א' פרש אחד באחד יגשו כאשר נתגדלה הנוקבא והיא פנים בפנים עם זעיר אנפין.

ונודע שבחינת תשובה היא התזרת פנים בפנים, וזהו ענין יום הכפורים לפני ה'יה תטהרו.

ועין מה שנאמר על פסוק אני ישנה בענין תמתי, שפשהם שנים בקומתם אז יכול להמשיך מבחינת פתח להשלים כל הפגמים.

אנת הוא שלימותא דכולהו, ואף עבור מה שנתערב בערבובתו, וזהו ויגש אליו.

והיגשו כי יוסף הוא יסוד דאדם קדמון, ונקרא זית רענן ופה פרי תאר מקור השמן, בחינת כשמן הטוב כו' על הזקן כו', י"ג מדות הרחמים שמשם מקור הפליקה.

וגם ופה פרי תאר להמשיך הארת פנים בחיות, ויעבר ה' על פניו כו', כי אדני על דרך אם עונות תשמר יה אדני מי יעמד.

כנזכר בדבור המתחיל ועתה יגדל נא כח אדני, וכן דניאל שבא מיהודה אמר והאר פניך כו' למען אדני.

כי המלכות שרשה בכתר, ועיקר ההמשכות לצדיק יסוד עולם בחינת יוסף נמשכו בשביל להאיר למלכות.

כנודע מענין הצדיק אבד כו', ברפת אבד כו'.

Temach Tzedek
Ohr HaTorah
Parshas Vayigash
ויגש אליו יהודה

Also the matter of “Please, my lord,” in the sense of “For with You is forgiveness, so that You be feared,” as explained in the discourse “Return, O Israel.” Another explanation: “bi Adoni,” “bi” refers to the twelve cattle, “Adoni” is the attribute, and the sea is above them. This is the matter of the thirteen petals that surround the rose, as stated in the Zohar at the beginning of Bereishit.

This is the concept of the singular King, that the kingship of Atzilut becomes Atik for Beriah, and through this there will be a singular King, with Malchut ascending to receive from Atik of Atzilut, as explained on “For You are my lamp,” in the explanation of “I will exalt You, my God the King.”

This refers to the thirteen attributes of mercy of Arich Anpin of Atzilut. Afterwards, “Let your servant now speak a word in my lord’s ears,” which is the concept of silent prayer, speaking into the ear of the King, absolute self nullification, as with Hannah, whose voice was not heard.

Another explanation of “in my lord’s ears”: ordinarily prayers ascend through angels who elevate them, but during the Ten Days of Repentance, when it is said “Seek the Lord when He is found,” prayers need no intermediary, rather the Holy One Himself receives them.

This is “And Yehudah approached him,” not through the mediation of angels. Therefore, “Let your servant speak in my lord’s ears,” directly. Yehudah’s power is like that of the community, of whom it is said “in all our calling to Him,” like “when He is found” even for an individual.

“And let not your anger burn against your servant,” meaning that the sin and transgression be forgiven. This is “for you are like Pharaoh,” for Pharaoh’s nurture is from the back of Arich Anpin, Pharaoh being related to “the nape.”

This corresponds to what is explained on “When Pharaoh sent,” regarding “How long are You slow to anger.” If such is the case for those who transgress His will, how much more so for those who fulfill His will, that through repentance forgiveness and the revelation of the inner supernal will are drawn.

גם ענינו בי אדני על דרך כי עמך הסליחה למען תגרא בדבור המתחיל שובה ישראל, גם פרוש בי אדני, בי הם י"ב בקר, אדני הוא בחינה והים עליהם מלמעלה, וזהו ענינו י"ג עליו דסחרין לשושנה כנזכר בזהר ריש פרישת בראשית.

והינו ענינו מלך יחיד שמלכות דאצילות נעשית עתיק לבריאה, ועל ידי זה יהיה מלך יחיד שתתעלה המלכות לקבל מעתיק דאצילות, וכמו שנתבאר בדבור המתחיל כי אתה נרי בפרוש ארוממך אלך המלך.

והינו מ"ג מדות הרחמים דאריה אנפין דאצילות, ואחר כך ידבר נא עבדך דבר באזני אדני הוא ענינו צלוחת בלחש, כמדבר באזני המלך, שהיא בחינת הבטול בתכלית, וכמו שכתוב בחנה וקולה לא ישמע.

ואפשר לומר עוד פרוש באזני אדני, כי הנה התפללות מתעלות על ידי המלאכים המקבליים אותן ומעלים אותן, אבל בעשרת ימי תשובה שנאמר דרשו את ה' בהמצאו אין צריך אלא שהקדוש ברוך הוא עצמו מקבלן.

וזהו ענינו ויגש אליו יהודה שלא על ידי אמצעות המלאכים, ולכן ידבר נא עבדך דבר באזני אדני מממש, כי יהודה גדול כחו ככת הצבור, שנאמר בהם בכל קראנו אליו ממש.

ואל יחר אפך בעבדך הנו שיהיה נמחל העון והפשע, וזהו כי כמוך כפרעה, כי פרעה יניקתו מערף דאריה אנפין, פרעה אותיות הערף.

והוא על דרך מה שנתבאר על פסוק בשלח פרעה בענין כמה ארץ אפים לפניו, ואם לעוברי רצונו כך לעושי רצונו על אחת כמה וכמה, שעל ידי התשובה יומשק הסליחה וגלוי פנימיות רצון העליון.

Temach Tzedek
Ohr HaTorah
Parshas Vayigash
ויגש אליו יהודה

This is “for you are like Me,” the aspect of Israel, who are “like You,” “Let us make man in Our image, in Our likeness,” and as it is said, “Happy are you, Israel, who is like you.”

It is fitting that the revelation of abundant patience be drawn down to them, by an a fortiori argument from the level of Pharaoh. According to the simple meaning, Yehudah said that Yosef is esteemed by him like Pharaoh.

For Pharaoh said to Yosef, “Only the throne will I be greater than you.” The book Panim Yafot explains that all the ten sefirot from Chochmah downward were given to Yosef.

“And he proclaimed before him Avrech,” meaning Ab, that is Chochmah; the golden chain is Binah; garments of fine linen are the six attributes. Only the throne, the level of Keter, was above him.

In the attribute of kingship there are two levels: one, the exaltedness of the king and his elevation above the people; the second, the conduct of kingship with wisdom, understanding, and knowledge.

And with kindness and severity, “By justice a king establishes the land,” and “The word of the king is dominion.” These two levels correspond to Sovev Kol Almin and Memaleh Kol Almin.

As explained on “Take from yourselves a contribution.” Accordingly Pharaoh said to Yosef, “Only the throne will I be greater than you,” meaning the exaltedness, Sovev Kol Almin.

Yosef begins from the level of Chochmah, the first revealed beginning of Memaleh Kol Almin. Therefore Yehudah said to Yosef, “For you are like Pharaoh.”

Although the root of Yosef’s kingship is from Chochmah, which is below Keter, he is esteemed by him like Pharaoh in the life of Keter.

For Chochmah is the revelation of the inner dimension, “From Chochmah Torah emerges,” and therefore study is great for it brings to action, even though the commandments have their root in Keter.

וזהו כי כמות בחינת ישראל שהם כמות, נעשה אדם בצלמנו כדמותנו, וכמו שכתוב אשר יהי ישראל מי כמות.

ראוי שיומשך להם התגלות ארץ אפים בקל וחומר מבחינת פרעה, לפי פשוטו שאמר שיוסף חשוב אצלו כפרעה.

כי הנה פרעה אמר ליוסף רק הכסא אגדל ממך, ופרש בספר פנים יפות שכל העשר ספירות מהקמה ולמטה נתן ליוסף.

ויקרא לפניו אברה, אב הינו חכמה, רביד הזהב בינה, בבגדי שש ו”ק כו’, רק הכסא בחינת כתר אגדל ממך.

והינו כי בבחינת מלכות יש ב’ מדרגות, האחת רוממות המלך והתנשאותו על העם, והשנייה הנקמה המלוכה בהקמה בינה ודעת.

ובחסד וגבורה למלך במשפט יעמיד ארץ ודבר מלך שלטון, וב’ בחינות הנ”ל הוא ענין סובב כל עלמין וממלא כל עלמין.

וכמו שנתבאר בדבור המתחיל קחו מאתכם תרומה, ועל דרך זה אמר ליוסף רק הכסא אגדל ממך בחינת רוממות והתנשאות הינו סובב כל עלמין.

ליוסף מתחיל מבחינת חכמה ראשית הגלוי דממלא כל עלמין, ולכן אמר יהודה ליוסף כי כמות כפרעה.

שאף על פי ששרש המלוכה ליוסף הוא מבחינת חכמה שלמטה מבחינת כתר, חשוב הוא אצלו כפרעה בבחינת כתר.

כי החכמה היא ההתגלות בבחינת פנימיות, חכמה מנה נפקא אוריינתא, ולכן תלמוד גדול שמביא לידי מעשה אף שהמצות שרשן מקתר כו’

Temach Tzedek
Ohr HaTorah
Parshas Vayigash
ויגש אליו יהודה

As explained on “My Sabbaths you shall guard,” the level of Sovev Kol Almin, and nevertheless “My Sanctuary you shall revere,” the level of Torah, Memaleh Kol Almin, because all is truly one.

ויקמו שנתבאר על פסוק את שבתותי תשמרו בחינת
 סובב כל עלמין, ואף על פי כן ומקדשי תיראו בחינת
 תורה ממלא כל עלמין, משום דכולא חד.

[NOTE Summary:

The maamar opens with the Midrashic assertion that Yehudah attained kingship because in critical moments he spoke on behalf of his brothers and took responsibility for them. This is rooted in the concept of ערבות, guarantorship, where Yehudah embodies the willingness to stand fully accountable for another, most explicitly when he guarantees Binyamin before Yaakov. Arvut is not a moral add-on but an ontological reality: all of Israel are one unified קומת אדם, a single spiritual organism, like a body whose head and limbs are inseparably interdependent. When one limb is affected, the whole body feels it, and the head most intensely of all, because it contains the vitality of every limb.

From this foundation, the Tzemach Tzedek explains why Yehudah’s approach to Yosef is described as “ויגש אליו,” an approach that parallels “וימשה נגש אל הערפל.” This is not proximity in space but in essence: an approach that draws down רחמים רבים to achieve “אֵלָיו” is understood, based on the Sifri and the Pardes, as “to Him and not to His attributes,” meaning a turning to the very Atzmut of Or Ein Sof, beyond the sefirotic structure. This level is accessed through קריאת שמע, which even one whose Torah is his sole occupation must interrupt everything for, because it involves מסירת נפש באחד, total self-nullification into divine oneness.

The maamar further explains that “אָהֵד בְּאֵהֵד יִגְשׁוּ” signifies the unification of all levels through bittul, a process mirrored in teshuvah, defined as the restoration of פנים בפנים between the upper and lower realms. This is the inner meaning of Yom HaKippurim, “לִפְנֵי ה' תִּטְהָרוּ,” where cleansing comes from a place higher than judgment, from Keter itself. Yehudah’s approach activates this level because Malchut, his spiritual root, ultimately originates in Keter and can therefore draw from it when elevated through bittul and responsibility.

Yosef, identified as צדיק יסוד עולם and rooted in Chochmah, serves as the channel through which these supernal mercies flow. Although Pharaoh retains the “כסא,” the dimension of transcendent exaltedness, Yosef governs all revealed sefirotic functioning. Yehudah therefore says “כִּי כְמוֹד כְּפָרְעָה” recognizing that revealed divine wisdom, Torah emerging from Chochmah, has the power to actualize even the will rooted in Keter, because “כולא חד.” Through Torah, mitzvot, teshuvah, and arvut, the hidden becomes revealed, and the ultimate forgiveness and rectification are drawn down.

Practical Takeaway:

True leadership and spiritual power come not from dominance or distance, but from responsibility and self-nullification. When a person is willing to stand fully accountable for another, to carry their burden as their own, they access a deeper spiritual channel that reaches beyond judgment into mercy. In prayer and in life, the

Temach Tzedek
Ohr HaTorah
Parshas Vayigash
ויגַש אֵלָיו יְהוּדָה

most transformative approach is not to negotiate with outcomes, but to approach God with sincerity, humility, and total alignment, trusting that from that place, healing and forgiveness naturally flow.

Chassidic Story:

It is told that during a communal crisis, a prominent Chassid once approached his Rebbe seeking guidance. The issue involved failures of others, and the Chassid wished to know how to defend himself. The Rebbe listened quietly and then said: "If you want justice, speak of facts. If you want salvation, take responsibility." The Chassid accepted the rebuke, shouldered blame that was not technically his own, and committed himself to repairing the situation. In time, the crisis dissolved, and not only was peace restored, but the Chassid himself emerged transformed, with deeper humility and inner strength. Those who had faltered were uplifted alongside him. This embodied the teaching of Yehudah: by approaching with responsibility and bittul, one awakens a level of mercy that repairs all involved.

END NOTE]